

# Ґете Йоганн Вольфганг

## Біографія стисло

Ґете Йоганн Вольфганг  
(1749-1832)

Німецький поет, мислитель, найвидатніший представник просвітництва у Німеччині. Навчався в університетах Лейпцига та Страсбурга, де опановував літературу, медицину, право. Ґете пропагує ідею "природної людини", виступає за прогресивні зміни у суспільстві, стає учасником "Бурі і натиску". У зрілі роки він досліджує рослинний і тваринний світи, займається геологією, анатомією, глибоко вивчає історію. Деякий час Ґете займав високі державні посади. Усього за своє життя поет написав 1600 ліричних творів. Поезія його пронизана філософією, органічним відчуттям природи. "Нічна пісня мандрівника" — це вірш-враження. Ліричного героя вражає природа, що ніби заснула. Ґете переспівує давньогрецького поета Алкмана, а пізніше самого Ґете переспівують російські поети М. Лермонтов, Ін. Анненський.

У доробку німецького письменника всесвітньовідомі твори: роман "Страждання юного Вертера" (1774), поема "Герман і Доротея" (1797), трагедія "Фауст" (1772-1831). "Фауст" — твір, над яким автор працював протягом усього життя. В основу Ґетевського твору покладена давня німецька легенда про доктора Фауста. Ґете зосереджує свою увагу на загальнолюдських проблемах, роздумує про Людину та її призначення на землі. Подорож Фауста через світи і часові простори — це історія розвитку цивілізації, і людська жага до вдосконалення світу нескінченна, вважає автор.